

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Segona Epoca. Any II. Núm. 170.

Girona, dimarts, 6 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Les ales negres,
llançaren bom-
bes a Celrà.
De Girona a Cel-
rà, deu quilòme-
tres. On són els
abrigalls?

També li arriba el torn

Moscú, 5. — El Praesidium del Comitè Central Executiu de la U.R.S.S. ha decidit destituir a Yagoda de les seves funcions de Comissari del Poble.

Yagoda fou nomenat per Stalin cap de la G. P. U. Yagoda fou l'encarregat del procés contra Zineviev i Kamenev.

Paradoxes El cas del Sindicat Mercantil de Lleida

El cas del Sindicat Mercantil de Lleida, és una viva afirmació de persecució política. Ni un sol testimoni honrat pot dir que aquells companys haguessin realitzat cap acte contrari als principis de la U. G. T. La Junta fou nomenada en una assemblea. Però arribà l'hora que el Secretariat Regional llançà la consigna: "Totes les Juntes de Sindicat han d'ésser del P. S. U. C.". I fou desautoritzada la Junta del Sindicat Mercantil de Lleida. El Secretariat Regional suggereix una assemblea de constitució del sindicat. A l'assemblea hi assistiren una vintena de patrons. Una segona assemblea, i els mateixos resultats. La Junta desautoritzada convoca una assemblea i els obrers mercantils, en ple, ratifiquen a la Junta la seva confiança en nombre d'un miler. Però es constituí un nou sindicat, dirigit per patrons, i fa quatre dies l'òrgan del P. S. U. C. donava la notícia triomfalment: "El Sindicat Mercantil de Lleida, expulsat de la U. G. T."

Així queden resolts els vells plets per la conquesta política dels Sindicats ugetistes de Catalunya per a la III Internacional. Es nomenen directives a caprici; d'esquena als obrers, als quals es priva de l'ús de la democràcia sindical, expressada en les assemblees.

Amb el Sindicat de la Fusta, de Barcelona, s'està gestant la mateixa maniobra. Tampoc no són del P. S. U. C. els companys de la Junta del Sindicat de la Fusta. Primer, ha estat desautoritzada la Junta. Ara s'està fent un treball subterrani per a l'expulsió, els tràmits de la qual coneixem perfectament. La Junta ha manifestat que ella i el Sindicat que l'elegí es deuen a la Federació Nacional de la Indústria de la Fusta, però el Secretariat de Catalunya no els perdona que no ingressin al Partit Socialista Unificat de Catalunya i no s'aturarà fins a intentar la seva expulsió.

CRÓNICA DIÀRIA

per JOAN QUER

Dos problemes vitals de l'Ajuntament

Si algú ha pensat que, tota vegada que la minoria municipal del P. O. U. M., per raons de les quals caldrà parlar-ne un altre dia, no participa de les tasques de l'administració municipal de la ciutat de Girona, no ens hem d'ocupar de les qüestions de l'Ajuntament que tenen una veritable importància per als treballadors, va completament errat.

No solament en l'exercici d'un dret indiscutible, ans en compliment d'un deure indeclinable, hem de prestar la nostra atenció, entre altres, a les coses del Municipi. La funció fiscalitzadora de la premsa revolucionària, presta i prestarà inapreciables serveis a la classe treballadora en l'empresa gegantina que li ha confiat la Història.

Dos problemes vitals té plantejats, amb tota llur cruïsa i amb tota llur apremiant necessitat, el Consell Municipal de la nostra ciutat.

D'un d'ells ens n'hem ocupat en les dues cròniques anteriors. Fem referència a la defensa de la població civil contra els atacs

aeris. Fixin-se els qui els pertoca fixar-s'hi, que cada vegada la salvatge aviació franquista se'n va apropant més. Hem tingut temps suficient per a prendre totes les precaucions i per a adoptar totes les mesures de defensa que l'experiència d'altres localitats germanes aconsella. Que no ens hàgim de recordar de Santa Bàrbara quan troni.

L'altre vital problema, la gravetat del qual és d'una eloqüència diàfana, porta per nom la carestia i l'encariment de les subsistències. No hi ha pa — el poc que venen és immensable —, escassegen els llegums, les patates, el bacallà, les pastes per a la sopa, etc. Ningú no ha de tenir res a dir-hi, en tant que l'escassetat que patim no sigui imputable a negligència. Opino que tothom ha de fer-se seva aquella famosa sentència de Carnot: "El poble francès dejunà per tal que mengin els seus soldats".

Això, però, és la cara de la medalla i, naturalment, té la seva corresponent creu. Creu que, al pas que anem, ni hi haurà prou Simons Cirineus per a a-

judar-nos a dur-la. Al meu entendre, es pot i ha de tallar-se en sec la desenfadada carrera d'ascensió del preu dels queviures.

Recordo haver llegit en la magnífica novel·la de Kurt Lamprecht, "El Regiment del Reichstag", que a l'acabar-se la guerra europea i esclatar la revolució a Alemanya, els spartacistes van afusellar bon nombre de bandits comercials que s'havien fet la barba d'or especulant amb la gana del poble.

Instintivament sóc contrari de les truculències. En canvi estic incondicionalment al costat del període de terror revolucionari, inevitable mesura antisèptica dels desbordaments socials. Si hom pot comprovar que algun productor, botiguer, intermediari, magatzemista o qui sigui ha adjuntat al rebut de la contribució industrial la patent de lladre, és precis no tenir escrúpols de cap mena en posar-lo davant del piquet d'execució. No oblidem l'adagi: Gat escalat aigua tèbia tem.

Editorial

Un carreró sense sortida

Les dues versions ofioses que fan referència a la crisi (la de Comorera i la de "Solidaridad Obrera"), malgrat llur actitud antípoda, són del tot coincidents.

La crisi fou el punt final a un estat de coses insuportable. La C.N.T. i la burocràcia que fa les funcions de capítell ugetista, havien perdut fins el darrer comú denominador. El reformisme es creia tan envalentonat per les concessions anteriors que, somnava amb una nova embranzida que reduís les essències de juliol a una llunyana recordança.

No es tractava d'empetir a la mínima expressió el moviment revolucionari; sinó esmicolar-lo completament, llevant-li tot el seu contingut social.

Així parla el portantveu cenetista i, sense vacil·lació, ens decantem a donar-li crèdit.

El conflicte era producte d'un llarg i complex procés de diferenciació. Els sindicats de la C.N.T., la base tradicionalment confederal i, en particular, els anarquistes històrics, contemplaven astorats la perdua ininterrompuda de posicions tan costosament conquerides, i la facilitat amb què la contrarrevolució les feia seves.

La corba descendent que la Revolució ha dibuixat des de la dissolució dels Comitès i, sobretot, des de l'expulsió del P. O. U. M., fins als decrets d'Ordre Públic, tan lleugerament aprovats, constitueix la premissa lògica de l'actual conflicte, les proporcions del qual es multipliquen a mesura que transcorren els dies i s'augmenta la durada.

La causa de la crisi és una qüestió de tipus substancial.

La transigència sol tenir eficàcia en els casos de dis-

crepància adjectiva; però, mai, quan les diferències són fonamentals.

El fracàs de les gestions fetes per En Pere o En Pau és ben explicable. Cercar la solució en un Govern semblant a l'anterior és reproduir les dificultats i reconstruir les causes que motivaren la situació present.

La crisi serà insoluble si ens entossudim a no veure les coses tal com són i continuem maldant per lligar posicions tan irreductibles com les fixades per uns i altres.

El P. O. U. M. ha donat el seu parer: Un Govern de la classe treballadora que enjoli el camí de la Revolució, força motriu de la Guerra.

Suposem que les ales negres es disposen a bombardejar-nos. Suposem que els aparells d'alarma funcionen. On són els refugis per als infants del Grup Escolar "Carles Marx", i de tots els altres Grups Escolars de Girona? Els minyons restaran a l'Escola, esperant que l'atzar els respecti? Sortiran al carrer i campí qui pugui? Teniu en compte el neguit de les mares, intranquil·les per la sort de llurs fillets?

Prosa espanyola... contingut moscovita

"Solidaridad Obrera" del dia 31 de març, publica l'original en llengua russa i la traducció castellana d'un article signat per un tal N. Oliver corresponent de la premsa soviètica en el nostre país.

L'article, com hom pot suposar, no és altra cosa que un atac idiota i poca-solta al P. O. U. M., sortit de la ploma d'un imbècil a sou.

Donarem una mostra de la literatura esteriopada que utilitza el comunisme oficial stalinista contrarevolucionari en aquest article:

"No és cap casualitat que precisament en els moments en què els italians començaven a atacar Guadalajara, aquests «malnascuts» trotsquistes organitzessin un aixecament armat prop de València".

Aquesta prosa vaticano-stalinista no ens causa cap sensació.

Aquestes parauletes de «mal nascut» o «ben nascut» han estat sempre utilitzades per la gent de la pitjor espècie, per tant, no estranya gens que les utilitzi el comunisme oficial.

Per altra banda, és difícil trobar un exemple de degeneració més ràpida que el d'aquesta gent.

Semblen una banda d'energümens analfabets, capitanejats per la «fanfarroneria» staliniana.

S'investigaran les acusacions contra Trotsky

Mèxic, 6. — El comitè Panamericà d'Amics de Lleó Trotsky ha decidit per unanimitat obrir una enquesta internacional per tal d'investigar la veritat de les acusacions dirigides contra el famós revolucionari per l'actual Govern de Moscú.

Cinc parents de Franco detinguts i empresonats per espies

BARCELONA

Comunicat oficial

El d'ahir

La nostra artilleria del sector de Lècera ha batut nuclis enemics que es dedicaven a treballs de fortificació, als quals ha produït baixes.

Al sector de Quicena, i als voltants del Manicomi d'Osca ha continuat intens tiroteig. En aquest sector s'ha passat als nostres rengles un soldat.

Res de nou a la resta del front.

Barcelona (2 tarda). — Segueixen els tiroteigs a la zona del manicomi d'Osca així com també al sud d'aquella població.

Des de les nostres posicions de la Serra d'Alcubierre s'ha efectuat nodrid foc d'artilleria sobre les posicions faccioses. S'han destruït les obres de fortificació i concentracions enemigues d'aquells voltants.

Al sector de Quinto s'ha presentat als nostres rengles un soldat enemic.

Telegrames d'adhesió

Barcelona (2 tarda). — A la sotssecretaria de la Presidència s'ha rebut una gran quantitat de telegrames d'adhesió a Lluís Companys, entre els que s'hi troba el del comissari d'Ordre Públic de Girona, Amadeu Oliva.

Visites al president Companys

Barcelona (2 tarda). — El president Companys ha rebut aquest matí en audiència al ministre de la República, Jaume Aiguader; Jesús Pérez Sala, cap de la columna Màcia-Companys i al senyor Serra Hunter.

El "Diari Oficial"

Barcelona (2 tarda). — En la seva edició d'avui el Diari oficial de la Generalitat publica un decret destinant 375.000 pessetes a Presidència per a despeses extraordinàries i a l'Ajuntament de Barcelona 1.200.000 ptes. per a despeses extraordinàries.

Un membre del comitè de la telefònica, volia anar a Nova York

Barcelona (2 tarda). — El cap d'Escortes de la Policia de la Generalitat, company Villarroel, amb diversos agents a les seves ordres, es dedica, per ordres superiors a la recerca d'uns individus que es dedicaven a la falsificació de passaports. Després de desplegar una gran activitat s'arribà a assolir la clau d'aquest tenebrós afer.

El descobriment es deu al fet que un individu que té un càrrec de confiança al Comitè obrer de la Telefònica de Madrid, sense saber per què volgué un passaport per a sortir d'Espanya i dirigir-se a Nova York, on segons manifestà l'individu de referència la mateixa Companyia li proporcionava una col·locació.

Es tracta d'un antic militant d'una organització antifeixista, on gaudia de tota la confiança. El que intentava marxar s'anomena Manuel Astorga Bayo, i per tal d'aconseguir l'esmentat passaport, es valgué d'un txecoslovac anomenat Herber Wollescharck i

del súbdit alemany Hugo Wertheim, aquest darrer propietari del bar "Bremen" del carrer de Muntaner.

Mitjançant una quantitat convidada, els esmentats estrangers li facilitaren un passaport fals. El passaport era igual que els autèntics i la signa-

MADRID

L'avanç dels lleials és constant

Hem pres dues línies de trinxeres a la part de Ciempozuelos

Madrid, 6. — També al sector de Guadalajara, per la part de Ciempozuelos, les nostres forces han aconseguit millorar les seves posicions. Han pres a l'enemic dues línies de trinxeres. Costà bastant desallotjar aquestes fortificacions de facciosos, però la brillant actuació de la nostra artilleria i altres mecàniques, feren que els feixistes abandonessin les posicions des d'on ens hostilitzaven.

A la Sierra de Guadarrama, les nostres bateries sosteniren intens duel amb els facciosos. Després de tres hores foren reduïdes al silenci. Quedà desmuntat un canó.

Al nord de Guadalajara, continua la tranquil·litat. Solament pel sector esquerre de la carretera d'Aragó, les nostres forces han hostilitzat amb intensitat les posicions faccioses.

Dos barris al nostre poder

Madrid, 6. — Als fronts propers a Madrid, normalitat, excepte a Carabanchel, on el nostre exèrcit inicià una operació que acabà amb la possessió dels Barris de El Blandón i de El Terol, que han caigut per complet al nostre poder després d'haver desallotjat els facciosos dels darrers grups de cases que ocupaven.

Hi hagué necessitat de volar dues cases. Això ocasionà als rebels moltes baixes.

A mitja tarda, els nostres canons dispararen unes quantes vegades per tal de dispersar uns quants grups que, en crescut nombre, intentaven recuperar el terreny perdut.

Amb l'operació d'avui, ha quedat totalment assetjat l'Hospital Militar. Els rebels solament tenen una única sortida amb direcció a la seva reraguarda; sortida que, a més a més, està batuda pels nostres focs.

L'aviació presta servei de vigilància sobre Madrid i els seus voltants. Bombardejà, amb eficàcia, importants posicions militars a Avila, Sierra de Guadarrama, Guadalajara i sector del Jarama.

Comunicat de guerra

Madrid, 5. — Comunicat oficial facilitat pel Gabinet d'Informació de l'Estat Major de l'Exèrcit del Centre:

Front del Centre. — Sector del Jarama. Les nostres forces han rea-

litzat avui un interessant reconeixement a l'avantguarda de les posicions que ocupaven en aquest sector. S'ha aconseguit, en abreviat avanç millorar-les notablement, no obstant la resistència que oposà l'enemic.

En aquesta operació s'han agafat diversos presoners.

Als sectors de la Sierra hi hagué un intens foc d'artilleria i morters, sense conseqüències per part nostra.

La nostra aviació ha bombardejat llocs importants, on s'observaren concentracions que foren dis soltes.

Als altres sectors, res de nou

La premsa juga, en la vida social, el rol de força motriu.

«L'Espurna» insistirà en la seva campanya pro-refugis subterranis fins la consecució del seu objectiu: que els treballadors de Girona gaudeixin d'un mínimum de garantia contra els atacs aeris.

Prengui nota el Conseller d'Obres Municipals.

Alvarez del Vayo a València

Madrid (4 tarda). — El ministre d'afers estrangers espanyol Alvarez del Vayo ha sortit aquest matí en direcció a València. Ha assistit a la reunió de la Junta de Defensa.

Això ja ho sabem massa

València (4 tarda). — Ha arribat a València una delegació de francesos que han portat queviures.

En parlar amb els periodistes aquests components de la delegació han manifestat que si els feixistes guanyessin a Espanya, França es veuria seriosament amenaçada pels exèrcits imperialistes. Espanya seria llavors una frontera italo-alemanya.

La "Gaceta" d'avui

València (4 tarda). — Entre altres, la "Gaceta" d'avui publica un decret convocant 20 places de perits radiografistes en destí al cos cos auxiliar subaltern de l'exèrcit.

OVIEDO

Quatre parents de Franco detinguts

Gijón (4 tarda). — Han estat detinguts i empresonats els germans Josep, Lluís, Ferran i Joan Suárez nebots de la dona de Franco. També ha estat detingut un oncle d'aquests joves per haver facilitat informes a l'enemic de l'emplaçament d'una bateria artillera. Se'ls hi han trobat documents que comprometen i per això han pogut ésser detingudes algunes altres persones afiliades a Falange Espanyola.

Les ales negres visitaren, per tercera vegada, la nostra ciutat.

Jaén ha pagat amb un tribut de sang la seva imprevisió antiaèria.

Quin remordiment per al Conseller d'Obres Municipals de Jaén?

FRONT DEL SUD

Penyarroya aviat serà nostra

Andújar. — L'exèrcit de la República, prosseguint el seu magnífic avanç per la província de Còrdova, ha aconseguit aquesta tarda un nou triomf.

A les cinc aproximadament de la tarda, els soldats de l'exèrcit popular, s'apoderaren dels pobles de Castillo los Blázquez, La Esparraguera i Blázquez.

Amb la possessió d'aquests pobles, la situació de Penyarroya és angoixosa, puix que les forces lleials estrenyen encara més l'encerclament que ja pesava damunt la citada població.

Una carta d'un soldat italià

Heus ací una altra prova de la intervenció dels exèrcits estrangers a Espanya. La dona un soldat italià, inconscientment, en escriure a una persona de la seva intimitat, relatant-li impressions, dades recollides durant la seva estada a Sevilla. No pensava ell certament en escriure, que la seva carta pogués caure en altres mans que no fossin aquelles de la persona a la qual anava adreçada. Amb tot la va trametre eludint la censura de guerra italiana. I arribà a la seva destinació.

Es tracta d'un obrer obligat a formar part de l'exèrcit voluntari al servei del feixisme espanyol. La carta és aquesta:

"Querida mía:
Teniendo la posibilidad de enviarte esta carta pienso hacerlo. Mi salud es buena y espero que la tuya también. Estoy sin residencia fija, pues formo parte de columnas motorizadas desde hace 6 días Cádiz-Sevilla-Málaga-Madrid. En este momento estoy en Sevilla. La población no puede sopor-

tarnos y hay continuamente que-
llas. Pronto tendrá lugar el avance sobre Madrid, y la acción decisiva.

Aquí hay más de 30.000 italianos, 10.000 alemanes y muchos oficiales japoneses. Sevilla es un verdadero jardín. Quisiera decirte muchas cosas, pero, tengo que terminar para que la carta pueda partir. Te recuerdo siempre y te beso. Tu M.

Esta es mi dirección: O. M. S. Comando Base. Ministerio de la Guerra. — Roma".

ESTRANGER

Nou comissari del poble

Moscú (4 tarda). — L'agència Tass comunica que el Comitè Central Executiu ha nomenat a Klarecki comissari del poble, en condició postal i serveis elèctrics.

Klarski nasqué en 1893, prengué part activa en la revolució al 1917 i fou cap d'enllaç de l'Exèrcit Roig.

El vol de Lindbergh

Zagreb (4 tarda). — L'aviador Lindbergh ha sortit aquest matí de Zagreb. Creu cobrir el raid Zagreb Londres en 6 hores. No pogué efectuar el vol ahir per avaria degut a les pèssimes condicions atmosfèriques.

Bombes a Jerusalem

Jerusalem (4 tarda). — Han esclatat diverses bombes a aquesta ciutat. S'atemptava contra l'alcalde de Jasa, Izapeth. També n'han esclatat algunes al·loc de policia de Natzarèt i a diversos indrets de la colònia jueva.

Editorial Marxista

Darreres novetats publicades per aquesta Editorial

- Lenin:
Tareas de las Juventudes Comunistas. 30 cts.
Lenin:
El Programa Comunista. 30 cts
A. Kolontay:
El Comunismo y la Familia. 30 cts.
A. Zinoviev:
¿Qué es el imperialismo? 30 cts.
A. Rajael Sardá:
Colectividades Agrícolas. 30 cts.
Resoluciones de la Juventud Comunista. 30 cts.
Wolf Bertram:
España 1937, Alemania 1918. 30 cts.
G. Zinoviev:
El Ejército y el Pueblo. 30 cts
Alfred Rosmer:
Zimmerwald. 30 cts.
N. Bujarin:
A B C del Comunismo. 1'50 ptes
Victor Serge:
Petrogrado en peligro. 30 cts
Santiago Palacín:
La Revolución y el campo. 1 pta.
J. Ultra Picó:
Socialización de las fincas urbanas y Municipalización de los servicios. 1 pta.
La mujer ante la revolución. 30 cts.
La política militar del POUM. 30 cts.
Resoluciones aprobadas a la Conferencia Militar del P. O. U. M. celebrada a Lleida el 17, 18 i 19 de gener del 1937.
Resoluciones aprobadas en el pleno ampliado del Comité Central del POUM, celebrado en Barcelona del 12 al 16 de diciembre de 1936. 30 cts.
Marx-Engels:
Manifiesto Comunista. 30 cts.
(Text complet)
Karl Marx:
Crítica al programa de Gotha. 4 ptes.
Per a comandes a Secretariat de Premsa i Publicacions. P. O. U. M.

En nom del bon gust, es netegen les avingudes de la Devesa.

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En nom de l'instint de conservació, exigim la construcció d'abrigalls antiaeris.

Una Conferència

El camp de Catalunya i la Revolució

Diumenge al matí, tingué lloc al Teatre Principal Palace, la conferència a càrrec del delegat de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat a Lleida, Santiago Palacín, sobre el tema "El camp de Catalunya i la Revolució". Dita conferència era organitzada pel Partit d'Unificació Marxista, i iniciava el cicle que s'ha proposat portar a cap la dita organització sobre temes socials i polítics.

El parlament del company Palacín fou radiat.

El conferenciant, prèviament unes consideracions sobre la necessitat d'estudiar més a fons els problemes que planteja el camp, queixant-se que, tant per part dels governants com per part de les organitzacions, hom es despreocupa en excés de tot quant afecta a aquells problemes, digué que de primer calia tenir en compte la manera d'ésser del camperol.

Refutà tots els atacs que es fan en contra d'aquest, puix que, afirmà, s'ha incorporat totalment a la revolució, i observà que un dels defectes que més assiduament s'atribuïen al pagès era l'egoisme. Digué que aquest egoisme, producte d'una manca de preparació social i política del camperol, de la qual aquest n'és el menys responsable, era justificat, puix que l'home del camp no ha deixat d'ésser un empresari, empresari d'una obra que dona uns determinats productes, obra que a ell pertoca dur a cap i administrar amb les conseqüents avantatges o desavantatges provocades aquestes per actors — tempestats, malures del camp, etc. — independents a la voluntat del camperol, i que justament demostren la diferència que hi ha entre un obrer del camp i el de la ciutat, aquest darrer simplement un assalariat.

Santiago Palacín seguí dient

que calia acudir prop de l'obrer camperol per tal d'educar-lo i conquistar la seva simpatia per la causa revolucionària, i no per a desorientar-lo amb prèdiques que tan sols són fórmules problemàtiques d'èxit o de fracàs, o per a provocar desunions, com s'ha fet fins ara. Amb abundant argumentació el conferenciant exposà la conveniència que el principi jacobí de "la terra és per al qui la treballa", fos modificat per la fórmula de "la terra és per al qui la treballa", o sigui que la terra ha d'ésser perquè el que la treballa en faci l'ús i l'abús tal com, d'acord amb el dret romà es confereix sobre tota cosa posseïda o de la qual se n'és propietari.

Per a l'aplicació de les reformes socials al camp, manifestà que calia seguir el ritme normal, conquistant, abans, el convenciment i l'adhesió dels camperols, i no imposar solucions precipitadament i sense resoldre abans el que és consubstancial amb la vida del camperol i els problemes que planteja el camp.

Digué que tot el que s'ha fet fins ara ha patit dels tres defectes següents: D'una collectivització mal entesa i mal interpretada, d'uns errors en matèria de proveïments i d'una competència sindical. Pel que es refereix al primer defecte, digué, que si bé calia anar a la collectivització, aquesta s'hauria de fer, de moment, en les grans explotacions agrícoles, o sigui en aquelles on ja existia una collectivització de producció per mitjà del repartiment del treball entre grans masses d'obres; i, pel que es refereix a la petita propietat o petita explotació agrícola, esperar que fossin els mateixos pagesos que la demanessin. Senyalà com errors en els proveïments, la subsistència, encara, dels intermediaris i dels comerciants, que són els que es po-

sen entre els camperols i els consumidors, fent pujar els preus i especulant, sense escrúpols, amb les dificultats del moment.

L'orador dedicà uns paràgrafs del seu parlament en fer veure l'error transcendent que significava per a la bona marxa de la revolució la rivalitat sindical, manifestada en molts pobles amb la competència i la lluita entre els sindicats d'una i altra sindical, i sempre amb finalitats econòmiques i productives antitètiques; en alguns pobles, formant en el sindicat de la CNT els elements que abans del 19 de juliol significaven les forces reaccionàries i dretistes, i en un altre poble formant en el sindicat de la UGT aquells elements que tenien igual significació. Afirmà que calia anar d'una manera ràpida i definitiva a la unitat sindical i evitar que fos trepitjada la llei que, per tal d'evitar aquest mal, amb tan bon cert decretà el conseller d'Agricultura de la Generalitat, obligant a la sindicació i a què, a cada població forana, només hi hagués un sindicat d'obres del camp.

Digué que calia evitar el fracàs (Passa a la pàgina 2)

El Divendres Sant «comunista»

El Govern base integrat per nacionalistes i «comunistes» acordà amb motiu del Divendres Sant, ultra la celebració d'actes religiosos, el tancament de comerços, cinemes, teatres i altres diversions en general.

No ens estranya res del stalinisme, i encara menys, que avui esdevingui un suport de la política ultrareaccionària del Vaticà.

Dintre de poc, els «comunistes bons» aniran a ombregar amb escapularis beneïts pel Sant Pare, penjats al coll, uns rosaris a la mà esquerra i un ciri a l'altra mà.

La Revolució i el camp

El col·lectivisme agrari

La teoria col·lectivista és bona i socialista; però, la seva aplicació vol tanta prudència i comprensió, factors no massa generalitzats, per desgracia, perquè la força enfosqueix, molt sovint, el cervell.

En molts llocs (gairebé tots), s'ha partit de l'error de crear una col·lectivitat material sense que existís previament la moral.

Se'ls ha acudit fer una col·lectivitat i... mans a la feina. S'han incautat de terres plantades en forma barroera i... heus, ací, les terres de la col·lectivitat. Ara hi posarem els individus, i enllestits! Això és ben senzill.

El que no és tan senzill són les queixes i lamentacions dels camperols, que han estat foragitats del seu troç de terra, sense deixar, ni tan sols, recollir els fruits pendents de l'anyada. Se'ns contesta que, abans de llançarlos de casa seva, foren convidats a ingressar a la col·lectivitat i s'hi negaren.

Més val no parlar de les invitacions de l'amic màuser que són efectives i de final ràpid..., però, que tan poc influeixen en la simpatia del camperol per la causa de la revolució.

No podem de cap manera, oblidar que vivim en guerra, encara que propugnem per la Revolució.

Si el camperol veu que la revolució li té simpatia, estimarà la Revolució.

Oh! és diu. Es que el camperol és egoista i es farà ric. Que és egoista ho sé. Però, quant a fer-se ric, pregunto: Què passaria si el camperol s'empenyés a guanyar 10 pts. diàries amb els seus fruits?

Col·lectivisme forçós, o voluntari en apariència, és treball de presidi i no rendeix. La producció disminueix i va de mal a pitjor.

Santiago Palacín

Maurin i l'esdevenidor

La revolució començada en 1868, finí amb el triomf de la contrarrevolució en 1874. La contrarrevolució de 1923 ha estat el pròleg d'una Revolució transcendental, que inexorablement, Espanya ha de viure més o menys tard.

Maurin era el primer teòric espanyol de la dialèctica marxista. Ningú com ell, sabé estudiar el procés de la nostra vida social i preveure els grans esdeveniments que es produïrien, en un futur més o menys proper.

Les seves obres, autèntics pilastres del socialisme científic, revelen dues coses: que el marxisme és la primera filosofia social i que Maurin era un perfecta marxista.

Fulletó de L'Espurna 52 - El Taló de Ferro

llur compte amb telers de mà, venien ara a les fàbriques i triscaven amb els telers a vapor, no a llur compte sinó pel compte dels propietaris capitalistes. Ben prompte la mainada anava a estragar-se davant dels telers mecanitzats, pels salaris minces, i hi reemplaçaven els homes. La vida esdevenia dura per a aquests. El nivell de benestar baixà ràpidament. Morien de fam. Deien que tot el mal venia de les màquines. Llavor se les empenyeren a trencar les màquines. No hi reïxiren pas. Eren uns infelïços ingenus.

«No heveu entès encara la lliçó, i ara, al cap d'un segle i mig, voleu recomençar l'experiència de trencar les màquines. Segons la pròpia confessió vostra, les màquines del trust fan un treball millor i menys costós que el vostre. Es per això que no podeu sostenir la lluita, i no obstant les voldríeu anorrear. Sou més ingenus que els senzills obrers d'Anglaterra. I mentre vos-

altres aneu rondinant, i que voleu que es retorni a la competència, els trusts van destruint-vos.

«Del primer a l'últim tots expliqueu el mateix romanço, la desaparició de la rivalitat i l'adveniment de la combinació. Vós mateix, Mr. Owen, heu destruït la competència a Berkeley amb la vostra sucursal que ha obligat tres botiguers a plegar, perquè la vostra associació es més aventajosa. Però des de l'instant que pesa sobre la vostra esquena la pressió d'altres combinacions més fortes que la vostra, les dels trusts, us poseu a cridar amb têtes les vostres forces. Es per què no sou una gran companyia, senzillament. Si fóssiu els components d'un trust de queviures de tots els Estats Units, parlaríeu de molt diferent manera, cantaríeu lloances:—Beneïts siguin els trusts! Però, no solsament la vostra combinacioneta no és ni un consorci, sinó que sentiu perfectament la vostra manca de força. Us adoneu que la nostra fi no és llunyandoneua. Us o compte que mal-

grat totes les vostres sucursals no sou més que un peó del joc. Esteu veient que els interessos potents s'alcen o creixen cada dia més; sentiu que llurs mans amb guants de ferro escanyen els vostres beneficis, i, ara una grapada, ara una altra vos el van prenent, ara el trust de les vies ferrades, ara el del petroli, de l'acer, o del carbó; i sabeu que al cap i a la fi tenen que destruir-vos, que us prendran fins l'últim tant per cent dels vostres beneficis migrats.

«Això demostra, senyor, que no sou un bon jugador. Quan heveu escanyat els tres pobres botiguers d'aquí, el vostre pit s'ha inflat de satisfacció, heveu lloat l'esperit d'empresa i heveu ofert un viatge de plaer a Europa a la vostra muller amb el guany que us ha proporcionat l'absorció d'aquests petits comerciants. Es la doctrina de la batalla de gossos: d'una dentellada heu enviat tres a passeig. Però, ara que us toca a vós d'ésser mossegat pels mastins de talla, crideu com un plora-miques. I el que us dic a vós ho podria dir a cada un dels que

sou a n'aquesta taula. Tots udoleu. Esteu jugant una partida perduda i és això que us fa baladrejar.

«Solsament que, lamentant-vos no féu un joc franc. No confesseu que a vosaltres mateixos us agraden els beneficis que podeu obtenir esprement el proïsme, i que si féu tanta de fressa és perquè ni hi han d'altres que us pessiguen les costelles. No hi ha por de que ho féu, sou massa vius. Us valeu d'altres mitjans. Féu discursos polítics de petit burgès com el que no fa gaire ens ha fet Mr. Calvin. Què ens ha dit? Vet aquí algunes frases que en recordo:—Els nostres orígens són fermes. El que cal a n'aquest país, és un retorn als mètodes americans fonamentals, i que cadascú pugui beneficiar de les ocasions amb igualtat de condicions... L'esperit de llibertat que va animar la formació d'aquesta nació... Tornem als principis dels nostres avis...

«Quan parlava de la igualtat de condicions per a tots, volia dir la facultat d'espremer els beneficis, aquella llicència que